

1903-09-28

AFSENDER

Oscar Matthiesen

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Charlottenlund (Danmark)

Modtagersted:

Paris (Frankrig)

Omtalte personer:

Einar Jónsson

Jacob Lachmann

Camilla Matthiesen

Edith Willumsen

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/4 - M

DOKUMENTINDHOLD

Matthiesen har fået atelier i et børneasyl, og han er ved at portrættere Einar Jónsson i oliemaling. Han kæmper med maleriet, da han er blevet for forvænt med freskoteknikken. Menneskets naturlige legemesstørrelse er ham ligeledes for lille. Derudover arbejder han mod at skabe et større mesterværk. Støtten til dette må han finde ved at se indad, for udadtil er der ingen hjælp at finde. Afslutningsvis ønsker Matthiesen at høre, hvorledes det går med Willumsens skole og elever nede i Paris samt hans malerier til Jacob Lachmann.

TRANSSKRIFTION

Charlottenlund 28 Sept.

Kjære Willum!

Nu må jeg snart høre lidt fra Dig igen; derfor skriver jeg. Tak for Pennene – ja, og først og fremmest for Brevet naturligvis. Jeg tror nok at jeg har gemt alle Dine Breve så jeg skal ved snarlig Lejlighed finde nogle af de ældste frem til Din Kone – Din søde elskværdige lille Kone. Misse har det som sædvanlig; dog synes vi med lidt Fremskridt; hun ligger dog bestandig om Dagen i sin Liggestol og tåler endnu ikke at gå. Jeg har

2)

fået et lille Atelier herude i et Asyl – med Salmesang og Barnehyl – Men det er forresten meget godt. Og jeg maler Studier. I Øjeblikket et Portræt af en ung Billedhugger Jonsson fra Island, som vi traf sidst i Rom. Jeg kæmper mig frem i Oliefarven. Jeg kan nemlig slet ikke mere finde mig i at male som jeg gjorde i gamle Dage, Klat ved Klat; jeg er blevet forvænt ved Freskoteknikken. Jeg kan ikke undvære det flydende, det letflydende. Så nu maler jeg på glat Bund med Petroleum i Olien, og det begynder at gå

3)

rigtig godt. Jeg kan heller ikke mere finde mig i Legemstørrelse; den ser så snever ud, synes jeg; det må være over legemstort – eller også meget mindre. Foreløbig kan jeg ikke nøjes med mindre end meget stort. Jeg forbereder mig på at male et Mesterværk – når jeg engang får Råd dertil. Som Du ser, er jeg ikke åndelig død endnu; og jeg begynder at tro på, at jeg har lige så mange Liv som en Kat. Jeg har raset og søgt hvor jeg kunde, om nogen ønskede at holde Liv i mig – men der var Ingen. Nu ser jeg

slet ikke udad mere; men har vendt Blikket indad; og dér traf jeg et Hjærte efter mit Hoved, og nu følges vi to ad og baner Vejen for hinanden. I Danmark behøver man ikke at føle sig ene!

Skriv nu lidt til mig Willum og lad mig høre, hvordan det går med

Billederne til Jøden. Og fortæl mig om Dine Elever; dem har Du sikkert
Glæde af.

En hjærtelig Hilsen fra Camilla og mig til Eder begge.

Din hengivne

Oscar Mathis.

OMTALTE VÆRKER

- Oscar Matthiesens portræt af Einar Jónsson (ca. 1903)olie op lærred. Opholdsted ukendt
J.F. Willumsens maleriserie: *Moder og datter i tre alderstrin* (1904)olie på træ. Privateje

Charlottenlund 28 Sept.

Kjære William!

Mm m^c jeg snart h^ore
lidt fra Dig igit; der
for skriver jeg. Tak for
Penne - ja, og først
benyttet for Brevet na-
turligvis. Jeg tror nok
at jeg har givet alle Din
Brev, så jeg skal ved nær-
lig Lejlighed finde nogle
af de ældste frem til Din
Kone - Din søde elskverdige
lille Kone. Anne har det
som sædvanlig; dog synes vi
med lidt Brumskridt; hun
ligger dog betændt om Dagen
i sin Liggestol og tæler end
nu ikke at gå. Jeg har

2/

Jødt et lidt Alldis her,
indt i et Ayl - med
Salmerang og Jornclyt -
Men det er forrenten meget
godt. Og jeg mæte Stindie.
I Gjellikkat et Portret
af en ung Gjellikkat
Johsson fra Island, som
vi traf sidst i Rom. Jeg
kæmper mig frem i Ole,
Jorren. Jeg kan nemlig
slut ikke mere finde mig
i at male som jeg sjøst
i gamle Dage, Klat ved
Klat; jeg er blevet forrent
ved Pnsoteknikken. Jeg
kan ikke mere det
Hjænde, det luffende.
Så nu mæte jeg på Klat
Jord med Pnsoteknikken i
Ole, og det begynder at se

3/
rigtig god. Jeg kan heller
ikke mere finde mig i
begunstigelse, den ser
så megen ud, synes jeg;
det må være over legen,
stort - eller glæ mig
mindre. Politisk kan
vi ikke rigtig med mindre
end meget stort. Jeg for,
bereder mig på at male
et Mesterstuk - når vi en
gang får Pål dertil.
Som Du ser, & jeg ikke
åndelig død endnu; og jeg
begynder at tro på, at vi
har lidt så mange Liv
som en Kat. Jeg tror
væsel - og vist har jeg tænkt
de, om nogen ønskede at
holde Liv i mig - men
der var Ingen. Du ser sig

slut ikke indlad mere, men
her venter Glimmet indad,
og der træf vi et Hjerte efter
mit Hoved, og vi følges vi
to ad, og hver Vigen for hin
anden. I Danmark behø,
og man ikke at søle sig ene!

Skriv mig lidt til mig Villem
og lad mig høre, hvordan
det går med Gilleden til
Jorden. Og fortæl mig om
Dine Elsker, den har du
sikker Glæde af.

En hjertelig Hilsen
fra Camilla og mig til
Eder begge.

Din hengivne

Oscar Mathis.